

Фикҳ дарслари (134-дарс). Халога кираётганда ўқиладиган дуо (иккинчи мақола)

17:00 / 29.04.2021 4606

1. Қазои ҳожат қилмоқчи бўлган шахс Аллоҳ таолонинг исми ёзилган, шунингдек, малоикалар, «Азийз», «Карим», «Муҳаммад», «Аҳмад»га ўхшаш улуғ исмлар ёзилган нарсаларни ўзи билан бирга олмаслиги керак.

لَا خَدَّ إِذِمَّ لَسَوْوَهُ يَلْعَهُ لَلَّ صِيَّبِّنَا نَاك : لاقُهُ نَعُهُ لَلَّ يَضَرَسَنَّا نَع
يُذِمُّرَّتْ لَأَو دُوَادُ وَبَأَهَاوَرُ هَمَّتْ أَحَ عَزَنَاءَ لَخُّ لَلَّ

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

°نَمَجَرَخَ إِذَا مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَيْلِ صَبَّ النَّجْلِ أَقْرَبُ لِمَنْ سَبَّ سَنَانَعٍ
°هَجَامُنْ بَاهَا وَرَ . «يَنْفَاعُ وَتَدَالُ يَنْعَبُهُ دَأْيُ دَلِهَا لِدْمَحُهَا» : أَقْرَبُ لِمَنْ خَلَّ

Анас ибн Моликдан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон халодан чиқсалар:

«Алҳамду лиллааҳиллазий азҳаба анний ал-азаа ва аъфаний» – «Мендан озорни кетказган ва поклаган Аллоҳга ҳамд бўлсин», дер эдилар».

Ибн Можа ривоят қилган.

4. Ўтирганда оғирлигини чап оёғига солиб, икки оёғининг орасини кенг қилиб ўтиради. Ўшанда чиқадиган нарса осон чиқади.

°نَأْمَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَيْلِ صَبَّ النَّجْلِ أَوْ سَرَّ أَنْ رَمَأَ : أَقْرَبُ لِمَنْ سَبَّ سَنَانَعٍ
°يَنْ أَرْبَطُهَا وَرَ . «يَنْ مُمْيَلُهَا بِصَنْ نَنْ وَأَوْ يَرْسُيَلُهَا لَعْلَلُهَا وَتَنْ

Сууроқа ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бизларни чап оёққа суяниб, ўнгини тик тутишга амр қилдилар».

Имом Табароний ривоят қилган.

5. Заруратсиз гапирмайди.

° : أَقْرَبُ لِمَنْ سَبَّ سَنَانَعٍ وَهِيَ لَعْلَلُ لَيْلِ صَبَّ النَّجْلِ أَوْ سَبَّ دِيْعَ سَبَّ سَنَانَعٍ
° : إِنْ فَتَحْتَ فِيهَا مَوْتَرُوعٌ نَعْنُ نِيْفَشَاكَ طِيْغَالِهَا نَابِرُضَيِّهَا نَالُجْرَلُهَا جُرْحِيْهَا
° : دُوَادُوبُهَا وَرَ . «كَذَا لَعْلَلُهَا تَقُمْ يَلْجَوْ زَعْلَلُهَا

Абу Саъид розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Икки киши қазои ҳожатни ирода қилиб чиқиб, авратларини очиб гаплашавермасин. Чунки Аллоҳ аза ва жалла бундан ғазабга келади», дедилар».

هُوَ لَعْلَلِ لَصَّيْبٍ لِّلْأَنْمُكْتَدَحْ نَمُ : تَلَّاقَ أَهْنَعُ لِّلْأَيَّضَرَّ شَيْءٍ أَعْنَعُ
دُمُحْ أَوْر . أَيْعَاقُ الْإِلُّوْبِيَّ نَاكُ أَمْ ، هُوَ قَدْ صُرَّتْ أَلْفُ أَمْئِاقُ لُؤْبِيَّ نَاكُ مَّ لَسَوُ
يُئِاسِّنُّ لِّأَوِيَّ ذِمَّرْتِ لِّأَوُ

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Ким сизга «Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам тик туриб бавл қилар эдилар», деса, тасдиқламанглар. У зот фақат ўтириб бавл қилар эдилар».

Имом Аҳмад, Термизий ва Насоий ривоят қилишган.

8. Шамол эсаётган тарафга, сувга, қабристонга, йўлга, одамлар дам оладиган жойларга, ердаги ёриқ ва тешиқларга, меваси бор дарахтнинг тагига ва ғул қиладиган жойига бавл қилиб бўлмайди.

9. Қазои ҳожатни қиблага олдини ёки орқасини тўғрилаб қилиб бўлмайди.

أَذِي : لَّاقَ مَّ لَسَوُ . هُوَ لَعْلَلِ لَصَّيْبٍ لِّلْأَنْمُكْتَدَحْ نَمُ : تَلَّاقَ أَهْنَعُ لِّلْأَيَّضَرَّ شَيْءٍ أَعْنَعُ
دُمُحْ أَوْر . «أَهْوُرْبُ دَتَّ سَتَ أَلْوَةَ لَبِّ قُلِّ أَوْلُ بَقَتْ سَتَ أَلْفَ طَائِغِ لِّأَمْ تَيَّتَ أ
ةَسْمُ خُ لِّأ

Абу Айюб Ансорий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қазои ҳожатга борсангиз, қиблага юзланманг ва унга орқангизни ҳам ўгирманг», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

10. Қазои ҳожат қилаётган шахс осмонга, фаржигга ва ўзидан чиқаётган нарсага назар солмайди. Қўли билан ҳар нарсаларни ушламайди. Ўнгга ва чапга алангламайди, мисвок қилмайди.

(Тамом)

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди